

Előfizetési árak:

Egész évre . . . 10 frt — kr.
Félévre . . . 5 » — »
Negyedévre . . . 2 » 50 »
Egy óra . . . — » 85 »
Egyes szám ára 4 kr.

Kiadóhivatal:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. ítélőtábla épületével szemben.

hová az előfizetések és a lap szétküldésére vonatkozó felszólalások intézendők.

Szerkesztői Iroda:

PÉCSETT, Mária-utca 1. sz.
a kir. tábla átellenében,
hová a lap szellemi részé
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot vissza nemadunk

Hirdetéseket

a kiadóhivatal vesz föl.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Alkotmányértés osztrák érdekekben.

Pécs, 1897. december 14.

Nem utoisó fegyvere a kormánypárti sajtónak az ellenzék elhatározott harca ellenében az a vád, hogy az obstrukció veszélyezteti a parlamentarizmust, mert utjában áll a többség érvényesítésének; de azt nagy bölcsen elhallgatja, hogy annak a többségnek tulajdonképpen nincsen is akarata, mert vakon hajlja végre a kormány parancsát, akár egy század baka a kapitány kommandóját.

Ez a többség hasonlíthatatlanul nagyobb lelkesedéssel szavazná meg ma a tiszta perszonál uniót, a külön vámterület és önálló nemzeti bank törvénybe iktatását, mint a közös ügyek egyoldalu meghosszabbítását, de hát ezt nem szabad tennie, mert a magyar kormánynak így parancsolták Bécsben, s a magyar kormány így adja tovább ezt a parancsot az ő parlamenti bakáinak, a kiknek kötelességük hurrát kiállítani, akár jobbra, akár balra való kirohanást komandíroznak is nekik.

A többségre szuggerált ilyen akarat érvényesülésének a megakadályozása nem megrontása a parlamentarizmusnak, hanem feltartóztatása a megrontott parlamentarizmus pusztításának.

Mert kérjük, vajjon parlamentáris eljárás e az, hogy az óriási többség teljesen

tartózkodik az országgyűlésen minden vitakozástól, legfőlegb egy-két miniszter csatároz az ellenzékkel, pedig nagy szegénységi bizonyítványt állítana ki magáról a kormánypárt, ha ráfogná a mostani miniszterekre, hogy azok képviselik a pártban a szellemi felsőbbiséget s az államférfiúi éleslátást.

A kormánypárt hallgat és szavaz; ez pedig nem parlamentarizmus. Ily módon bátran megszavazhatnának egyszer s mindenkorra egy általános kormányzási felhatalmazást a kormány részére s mehetnének haza. Nélkülök is csak az történnék, ami velük: mit koptatják tehát a padokat ott abban a Sándor-utcai cirkuszban hiába?

Az ellenzék parlamenti támadásait így aztán a kormány sajtója iparkodik parirozni a parlamenten kívül. De ha figyelemmel kísérjük azt az esetlen védekezési módot, a melylyel az ellenzék akcióját a nemzeti közvéleménye előtt diszkreditálni akarják, akkor nem csodáljuk, hogy a tisztelt mameluk honatyák a képviselőházban inkább hallgatnak, mintsem ilyen sületlenségekkel blamirozzák magukat.

Nem szólunk itt a komandóra minden kormányt agyba-főbe dicsőítő fél- és negyedhivatalos fővárosi és vidéki hirharangokról. Ezekről tudja mindenki, hogy náluk a tudást a baksis szülte buzgalom pótolja csak s így komoly számbavétel sem igényelhetnek. De mikor az olyan

előkelő szívvonalra igényt tartó politikai folyóirat is, milyen a „Politikai Heti-szemle”, olyan fejfényre esett okoskodással ront neki a közjogi ellenzéknek, mint ezt legutóbbi számában Veritas álnevű cikkezője megcselekedte, akkor látjuk csak igazán, milyen gyenge lábbon áll a kormány igazsága azzal a híres „önálló rendelkezésű” javaslattal.

Azzal kezdi Veritas a Politikai Heti-szemle vasárnapi számában „Beszéljen a nemzet!” című cikkét, hogy a kormány elleni nagy háború küszöbén ismét egységessé vált függetlenségi párt soraiba az egyenletlenség magvait iparkodik hinteni. Eötvöst és Komjáthyt azzal akarja gyanúsakká tenni a saját párthiveik előtt, hogy kárhoztatják a párt küzdelmét; Kossuth Ferencre ráfogja, hogy csak azért állott a küzdők élére, nehogy a temperamentumos Justh Gyula föléje kerekedjék; Polónyi Géza és Sima Ferenc segítségétől pedig óva inti a Kossuth-pártot, mert ez nagy veszedelembé fogja dönteni.

Ugyan Veritas ur, ne bolondozzon már! Ha a kormánypártot a néppárt támogatása, meg a csak nem is oly nagyon régen ultramontán-klerikálisnak hirdetett Apponyi fegyverbarátsága nem alterálja, legyen nyugodt, Polónyi és Sima közreműködését a Kossuth-párt sem fogja meg-sínyleni. Ilyen durván szőtt hálóval ugyan nem fog madarat fogni.

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

Lombhulláskor.

— A „Pécsi Figyelő” eredeti tárcája. —

Alkonyodik. A nap fényes, haragosvörös tányérja már-már tűnőfélben van. Az első csillag is már feltűnik s homályos fénye a nap utolsó sugaraival küzködik. Valami finom, rózsás köd lebeg előtte. Nem tör át rajta a halvány fény, csak úgy meg-megcsillan, mint egy távolban pislogó gyertya fény.

A parkra is leszált a homály, az a titokzatos, melancholikus esti félhomály, mely oly kellemesen hat a lélekre. Nyugalom, csend honol mindenütt. Valami gyenge őszi szellő fut végig a százados fák lombjai közt. Gyengén megrázza az ágakat, megingatja a virágokat. De ez a kis gyenge fuvalom is elég, hogy egy-egy elhervadt virág aláhulljon. Hull is a levél, a sárga, fonnyadt levél. Egy ideig kóvályog a levegőben, aztán zizegve hull alá a többi közé, hirdelve a természet közeledő haldoklását, a lombhullást, a virághervadást, az őszt.

Itt-ott a bokrok közt egy-egy szent-János bogárka csillog. Majd tücskök cirpelése hangzik.

Beáll az est világa, az őszi este, mely oly kellemes, oly megnyugtató. Nyugodt min-

den, csak annak a magas, erős férfinak az arcán ül valami nyugtalanság, ki most jött ki a nagyuri ősi kastélyból. Szemeiben valami keserű melancholia ül s az egész emberen látszik, hogy valami bántja, valami nehéz teher ül a lelkén.

Baán Sándor ez, a birtok fiatal ura. Nincs senkije. Korlátlan ura a nagy ősi birtoknak. Nekiindult a parknak. Cél nélkül megy. Néha meg-megáll, végig simítja magas homlokát s aztán újra megindul. Tekintetét körül hordozza a fák, a bokrok közt. Nézi a lombhullást, a hervadást. S míg ezeket nézi, a lelkét valami szokatlan keserűség szállja meg.

— Hervadás, haldoklás mindenütt. De mily nyugodt, csendes minden. Nem csodálom. Hisz a hervadás után újra hajt a kikelet, új bimbót, új levelet fakaszt.

Vajjon lesz-e nálam is újra kikelet? Vajjon megtalálja-e újra az én beteg, megtépett lelkem a boldogságot, mely után úgy sóvárog?

Ugy elmerült gondolataiba a fiatal ember, hogy nem is vette észre, hogy már kiért a parkból, s ott bolyong a cseléd házak közt. Csak mikor hangokat hall, akkor eszmél föl. Körül néz. Idilli kép tárul föl előtte. Az egyik cselédház előtt állt. A konyhaajtóban ott ült az öreg számadó. Pipázott. Mellette ült a fia, egy egészséges, szép paraszt legény, ki egy fiatal, piros arcú menyecske derekát öleli át az egyik karjával.

Baán Sándor soká nézte ezeket az egyszerű embereket. Irigylte azt a csendes, nyugodt boldogságot.

Egy-egy szó odajutott hozzá. De nem értette, hogy mit beszéltek.

Közelebb ment. Észrevette az öreg. Felállt, kivette a pipát szájából s kalapját megemelve, mondta oda az urának:

— Csés jó estét nagyságos uram!

A fiatalok is felugráltak. Köszöntek. Baán odalépett hozzájuk.

— Jó estét Mihály gazda! No mit csinálnak? Az öreg előbb letömté a dohányt a pipában, aztán nyugodtan beszélt a fiatal embernek.

— Hát biz kiültünk egy kicsit a levegőre, míg az anyjukom megkésztíti a vacsorát. Jól esik így estenden egy kicsit megpihenni, mert hát az ilyen magamfajta öreg gyerek biz elfárad az egész napi munkában. Bezzeg még fiatal voltam, nem pihentem ilyenkor; ott settenkedtem a lányos házak körül.

Mosolygott az öreg erre a mondásra s úgy lopva odapislantott a mellette álló fiatalokra.

Baán Sándor is odafordult az öreg fiához.

— Hát te Gyurka megházasodtál? Aztán ugyancsak helyre egy feleségre akadtál!

Látszott a legényen, hogy örül a dicséretnek. A menyecske meg pirulva babrált a

Cikke további folyamán Veritas ur nagy kegyesen megengedi, hogy a függetlenségi párt mint a függetlenségi eszme elvi képviselője helyet foglaljon a parlamentben, de ott aztán mukkanni se merészkedjék, a mikor alkalom kínálkozik programjának legalább részben való megvalósítására, mert — ugymond — a választások idején a párt tagjai még nem is sejtették, hogy akár direkt, akár indirekt uton napirendre fog kerülni a gazdasági különválás kérdése.

Hogyan? Hát három évtizeden keresztül aludt volna Veritas ur, hogy ne tudná, mikép a függetlenségi párt programjának egyik sarkalatos pontját képezte mindig a gazdasági különválás Ausztriától s hogy ennek érdekében ez a párt minden újabb kiegyezés alkalmával elszántan sikra is szállt?

És most rosz néven veszi ettől a párttól, hogy ezt a programját, a melynek alapján a választók a parlamentbe küldték, meg is akarja valósítani, a mint ezt a választások idején ígerte is.

De Veritas ur akkoriban valószínűleg a legsötétebb Afrika rengetegekben bolyongott, hogy most azt meri állítani, mintha a gazdasági egyezmények lejártának küszöbén a különválás iránti küzdelemről a függetlenségi párt képviselői még csak sejtelemmel sem bírtak volna.

Felteszi minderre a koronát Veritas ur azzal az állításával, hogy a függetlenségi párt a Bánffy javaslatának obstruálásával a kormányt rákényszeríti az alkotmány-sértésre, mert ha a statuskvó fentartása december 31-ig nem is lesz törvény, azért azt a kormány törvény nélkül is fenn fogja tartani továbbra is.

Nos éppen így panaszkodhatnék az utonálló is, hogy a megtámadott utas kényszerítette őt gyilkosságra, a mikor pénzét nem adta oda szép szerével, hanem a támadást erőlyesen visszaverni készült.

Hát az a Veritas ur parlamentáris

kötényével. Baán gyönyörködött a fiatalok boldogságában.

— Aztán mondjátok csak, szeretitek egymást?

— Meghiszem ám — ugy-e Panni? — szólt oda Gyurka feleségének.

Az meg csak odahajította fejét a legény vállára. Ez volt a válasza.

— No de jó éjszakát. Az anyjuk már talán készen is van a vacsorával. Nem akarom, hogy megvárakoztassák az én kedvemért. Jó étvágyat!

— Adjon az Isten a nagyságos urnak is! — szólt Mihály gazda.

Baán visszaindult. Mikor a park elejére ért, még egyszer visszanezett. Az a boldog parasztyerek ép akkor csókolták meg annak a menyecskének a rózsapiros arcát.

— Boldog emberek! — sóhajtott Baán Sándor. Aztán csak ment tovább. Egyszerre mintha gondolt volna valamit. Még mosolygott is hozzá. Olyan szomorú, bánatos mosoly volt ez. Nem fordult a kastélynak, hanem a kasznárlaknak indult.

Elég korán van még arra, gondolta, hogy oda is beszéljon.

Meg hát úgy húzta valami arra felé. Ez a valami egy szép, nyulánk, barna leány volt, a kasznár leánya.

Mikor Baán odaért a kasznárék házához,

eszményképe, hogy a kormány alkotmány-sértő módon, törvény nélkül, sőt ennek ellenére csinálja meg azt, a mit a parlamentben alkotmányos uton keresztülvinni nem tudott?

Parlamentáris országban ilyenkor a kormány vagy beadja a kulcsot, vagy pedig elhárítja azokat az akadályokat parlamentáris eszközökkel, a melyek javaslatának keresztülvitelét gátolják. A függetlenségi párt ebben a tekintetben sokkal tovább megy az engedékenységekben akármely más parlament ellenzékénél: nem kívánja a kormány bukását, csak vegye fel a kormány javaslatába az önálló vámterület és nemzeti bank létesítésének elrendelését, ennek tényleges felállításához szükséges haladékokat is szívesen enged s akkor nem állhat elő újév után az alkotmány-sértés legkisebb szüksége sem.

Arról meg ne is beszéljünk, hogy ez ellenkeznek a többség akaratával; nemcsak megszavazták ők az ország gazdasági függetlenítését, de valóságos lelkesedési lázba esnének, ha Bécsből engedelmet kapnának azt megszavazhatni, a mint áradzó lelkesedéssel megszavazták a magyar katonai akadémiát is, a melyet következetesen leszavaztak, a meddig Bécsből úgy parancsolták.

Az ilyen parlamenti komédiázásért pedig biz' isten nem érdemes busulni, ha egyszer vége szakad.

H i r e k.

Pécs, 1897. december hó 14.

Flinta bátyánk levele a szerkesztőhöz.

Kelt levelem Pesten, fojó évben.

Mélyen tisztótt szerkesztő úr!

Mondok, hogy a zországház előtt jártam, benézök az Galagonya képviselő úrhol.

Szülök az portásnak: Eresszen be. De biz nem akart béereszteni.

Mondok: Sürgős beszélni valóm van vele.

megállt. Mintha azon gondolkodnék, hogy bemenjen-e, vagy visszaforduljon?

De mikor az ablakon keresztül meglátta azt a szép leányt, mégis csak inkább bement. Együtt volt az egész család. Az öreg kasznár kényelmesen beléhelyezkedett a karosszékre. A felesége valami harisnyajavitással volt elfoglalva. A kisebbik leány játszadozott. Irma, a nagyobbik leány, olvasott.

Mikor Baán belépett, valamennyien fölkeltek. Látszott rajtuk az őszinte öröm, hogy fiatal uruk betért hozzájuk. Baán kezét fogott velük.

Mikor aztán a leánynak nyujtotta kezét, az elpirult s Baán úgy érezte, mintha ez a kis kéz remegne az övében. Ugy örült ennek. Egy darabig beszélgettek. Majd Baán azt indítványozta, hogy egy kis sétát tegyenek. Örömmel fogadták az indítványt. Csak az öreg nem ment. Neki már ilyenkor jobb otthon.

Baán mosolyogva hagyta helyben az öreg kifogását. Elbucszott tőle s a másik hárommal neki indult az akácoknak.

Ő Irmával elül ment. Utánuk jött az öreg asszony a kis leánnyal.

Baán úgy érezte, hogy valami szokatlan jóleső melegség tölti be a lelkét ennek a leánynak a közelében.

Egy ideig szóltanul haladtak egymás mellett. Baán nem merte megzavarni a leányt. Meg hát neki is olyan jól esett a csend. Végre

Aszondja: Akármilyen sürgős, most nem lehet vele beszélni — mondok — akkor mögkérdezőm, hun lakik?

Aszongya: Azt ű is mögbirja mondani.

Hogy mögmondta, hát kísétátam a zországházbu nagy büszkén. Nagy szömekkel nizek rám a zembörök, mivel úgy möntem, mint egy követ.

A hogy kiértem az Sándor utcából, az Muzeum-körut sarkán, hát látom, hogy az kávéházbul igön kedvesen kacsintgat rám egy kisasszony.

Gondutam, ez biztosan azt hiszi, hogy követ vagyok, hát bemögyök.

Nagy rangosan be is sétátam,

Az tükör üveges asztal mellett, a hun az szép kisasszony ült, vót egy üres asztal. Oda telepedtem. Odagyün az pintzér és kérdezi, hogy mit hozhat?

Mondok, hogy ne gondujanak ijen vagy ojan embörnek: Kértem félliter sligovicát. Az pincér tsak bämüt rám.

Gondolom talán nem tud magyarul, s kérdezőm:

— Tájcs? Niksz ungar?

Aszongya, hogy tud magyarul, de talán rosszul értette a zelöbb.

Mondok:

— Félliter sligovica!

Mögén nagyot nézött, aztán elmönt. Mig oda járt, beszédbe ereszködfem az frajlával.

Az kisasszony mögkérdezte, kihez löhet szerentséje.

Mondok: Galagonya István vagyok, követ és legsötétebb afrikai utazó.

Az kisasszony biztosan be volt tsipvel, mert azt kérdezte:

Mióta vagyok fönn? Talán egész écaka és akkor is mindig mulattam.

Etzercsak az szivem fölé nyult az itzipitzi rózsaszín kezével, Es aszongya:

— De kemény szive van?

Mögijedtem, tsak nem keményedett mög tegnap óta és hirtelen odakaptam. Azzal mögén visszakaptam az kezemet és montam mosolyogva:

— Hogy az nem az szivem, de az pi-zös tárcám.

Erre möghozta az szalagy ide, szalagy oda a sligovicát.

Mögkinátam vele a frajlát.

Ekkis pohárkával tötött és mögitta. Én is föhajtottam a többit.

Etzertsak az kisasszony ekezdi simogatni

is ő szólalt meg. Lassu, bizonytalan hangon kérdezte a leánytól:

— Mondja Irma, miről gondolkodik?

A leány elpirult. Mosolyogva nézett a fiatal emberre. Aztán ő is beszélni kezdett.

— Miről gondolkodom? Bajos volna rá válaszolni. De most éppen az jutott az eszembe, hogy milyen kár ezekért a szép virágokért, ezekért a szép fákért. Minek is hervadnak el? Miért nem maradnak meg mindig szépnek, illatosnak? Miért is nincs mindig tavasz?

Baán mosolyogva hallgatta a leányt. Majd egyszerre egész komolyan kezdett beszélni.

— Azt mondja Irma, hogy miért nincs mindig tavasz? Nagyon jól van ez így. Hisz ha mindig tavasz volna, nem is tudnák megbecsülni. Nem örülnék akkor a virágfakadásnak, nem a fakadó rügyeknek. Az örök tavasz, az örökös virágnylás elkényeztetne bennünket.

— Ez éppen olyan volna, mintha életünk örökös boldogságban, vidámságban telnék. Ha nem ismernénk szenvedést, bút, akkor nem tudnók megbecsülni a boldogságot, akkor nem volna miért küzdeni s ugy kinyerni a megérdemlett boldogságot, mely az igazi, valódi boldogság. Szerveneni, küzdeni, remélni — ez az élet. És ha megtaláljuk, a miért küzdöttünk, ha vágyaink beteljesülnek s megnyerjük az igazi boldogságot, akkor meg is tudjuk becsülni.

Izgatottan, gyorsan beszélt a fiatal ember. A leány csendesén, elgondolkozva hallgatta.

a zarcomat és aszongya, hogy ma nem borotválkoztam mivel ojan szűrös vagyok, mint az vadrózsa bokor.

Mondok bizony nem értem rá mivel Ű fölsége rezidentziájában vótam audiencián.

Kérdőzi: Mán mié?

Mondok: A zudvari kincstárnok két véka kukoritzát vött tülem, az kiráj úr tsirkéinek, mivel nem vót nála piz, hát fölmöntem a záráért.

Kérdőzi az kisasszony százassokkal fizett-e az kiráj, vagy aranyakkal?

Mondok: Százassokkal.

Aszongya: Még sohase látott százast.

Kivőttem az bugyellárisomat és mögmutattam neki egy tsmót.

Később azt mondta, hogy nagyon kedves embör va yok és ezért szeretne vélem mulatni. De tsak neki étzaka löhet, mivel nappal mindég az kávéházban van.

Mondok erre: Én is szeretnék mulatni az kisasszonynyal, hát maj estére elgyüvök.

Hogy akkor betoppant az kávéházba Galagonya képviselő ur, hát elsiettem.

Kint a zutzán a zeső kezdett csöpögni mivel a zuj kabát vót rajtam, kurjantottam egy kotsisnak.

Mondok: Vigyön el az Hungária szállodába, mivel mán a zebéd következik.

Ott aztán kérdöztem az pintzért: Mi van önni való.

Aszongya: Olyan sokféle, hogy mind ű nem tudja elmondani, hanem hoz egy étlapot.

Óvasom a zétlapot, de biz nem értöttem, mivel az magyar is nimet vót rajta.

Végre mondom az pintzérnek, ojan ebédet hozzon, a melyik öt forintba kerül.

Hozott igön sok félit, a mi igön lyó vót.

De hogy három felé járt a zóra, mondok az pintzérnek, hogy kajátsa elő az kotsimat.

Kérdőzi: mi a számja?

Mondok: Azt nem nitzem, hanem én Galagonya képviselő és az legsötétebb afrikai utazó vagyok.

Mire kimentem, már ott állott az kotsi.

Mondok az kotsisnak: Nem kend vót a zelőbb vélem?

Aszongya hogy: Az papa tisztöteti képviselő urat, hazamönt ebédelni, mivel tegnap éjjeli 12 óra uta éhös. Én fia vagyok.

— No akkor éhös is löhet — mondok.

Erre mögmondtam az Galagonya képvil-

selő ur lakását, mondok oda hajtson, mivel ott lakok.

Mikor leszálltam, aszongya az kotsis: Mikor gyüjjön értem?

Mondok: Most nem köll, hanem maj kifizetöm. Avval kinálok neki egy öt forintost.

Erre aszongya azt nem fogaggya el, mivel az papa aszonta, hogy az képviselő ur 25 forintot fizet tegnap éjjeli 12 óra óta, az kotsikázásért.

Mingyán a zeszembe jutott, hogy ez nem az én kotsim löhetett, de hogy az tekintély mögmaraggyon, hát kifizettem az 25 forintokat.

Melyekhez hasonló lyókat kívánva maradok tisztelője

Flinta bátyánk

legsötétebb afrikai utazó.

Napirend 1897. december 15-én.

Naptár: szerda, december 15. — Róm. kath.: Valér. — Prot.: Valérián. — Görög-kei. (dec. 8.) Szofoniasz. — Zsidó: Kislev 20. — Nap kél 7 óra 27 perckor; nyugszik 3 óra 52 perckor. — Hold kél 10 óra 9 perckor este; nyugszik 10 óra 31 perckor delelött.

Időjárás: hőmérséklet fagypon; légnyomás 754. — Kilátás: a központi meteorológiai intézet jelzése szerint jelentékeny csapadék nélkül hőemelkedés várható.

Rendkívüli közgyűlés a vármegyeházán d. e. 10 órakor.

Színház: »Vadorzók«, vigjáték.

(Baranyamegye közigazgatási bizottsága)

ma delelött 9 órakor tartotta rendes havi ülését *Fejérváry* Imre b. főispán elnöklete alatt. Jelen voltak: Trixler Károly alispán, id. és ifj. *Jeszenszky* Ferenc, *Jagics* József, *Benkő* Gyula, *Simonfay* János, *Ország* Lajos, *Kószits* Szilárd, *Driesz* Lajos, *Dragonescu* Döme, *Salamon* József, *Zsolnay* György, *Mendl* Lajos dr., *Kovácsfy* Kálmán, *Jeszenszky* Lajos, *Nagy* Jenő, *Kószits* Kamill bizottsági tagok és a referens aljegyzők. Megválasztották a törvényhatósági ipartanács tagjaiul rendes tagoknak *Feuerstein* János mágocsi és *Auber* István mohácsi lakosokat, póttagoknak *Novák* Sándor siklósi és *Rauschenberger* Antal nádasi lakosokat. A hosszas vajudás után a főispán kezdeményezésére végre-valahára elkészült ügyviteli sza-

Hallgasson csak meg Irma. Hallgasson meg figyelemmel, nyugodtan s ha végighallgatott, akkor szóljon. Szóljon igazán, őszintén!

A leány kérdőleg függeszté rá szép szemeit a fiatal emberre. Az meg folytatta beszédét.

— Látja, én sokat tapasztaltam, sokat jártam a világban. Kerestem a boldogságot. Egyszer már azt gondoltam, hogy megtaláltam. Egy szép, előkelő leány bilincsel le. Őszintén beszélek Irma, ismerjen meg.

— Szerettem azt a leányt igazán, ő szintén, de keserűen kellett csalódnom. Az a leány másé lett csak azért, mert az a másik szebb, jobb, hangzatosabb nevet adhatott neki, mint én.

— Nagyon fájt a csalódás. Akkor megundorodtam az emberektől. Ide jöttem a maguk körébe. Itt próbáltam feledni, mi biz' nehezen sikerült volna, ha egy más valaki nem tünik fel előttem.

— Mikor ezt láttam, megismertem, egy új világ tárult fel előttem. Ujra remélni kezdtem. Mert ez a valaki egy ifju, ártatlan, szép leány volt. Lebilincsel egyszerű, nemes lelke, őszintesége. Ez szokatlan volt előttem. Félttem is, hogy nem fogom elnyerni. Most is még remeg a lelkem, ha arra gondolok, hogy az a leány már másnak adta a szívét.

— Ezért szóltam most önnek Irma. Kinos ez a bizonytalanság. Tudni akarom soromat. Mert ön az én új világom középpontja.

bályokat észrevétel nélkül elfogadták. A kivételes nőszülésért való kérvényeket jövőben inkább fogják elintézni az ügymenet gyorsítása szempontjából s csak akkor terjesztik a bizottság elé, ha megtagadásról van szó. Ez alkalommal 139 nőszülési kérvényt terjesztettek pártolólag a honvédelmi miniszterhez, csupán az egy *Borbás* Györgyét utasították el, mivel folyamodó még nincs 18 éves. A főorvos jelenti, hogy a megyében terjedt a difteritisz és a vörheny. A túlszűfolt dunaszekcsői iskolára nézve utasítás megy ki a mohácsi főszolgabírónak, hogy a dunaszekcsőiek ideiglenes iskolai helyiségek kibérlésére s a jövő évre elkészítendő 4 új tanterem építésére szorítsa. Egy rakás vízjogi és illetőségi felelkezés elintézése után a pénzügyigazgató referálta végig az ülést délutáni fél egyig, amikor még a tanfelügyelőnek még mindig hátra volt vagy 20 kiló referálni való aktája. Főispán többek kérelmére az ülés folytatását délutáni fél háromra halasztotta, mely aztán a tagok lanyha érdeklődése mellett minden baj nélkül el is végződött három után.

(A Katholikus Kör estélye.)

A pécsi Kath. Kör folyó hó 19-én (vasárnap) este félhat órakor felolvasó estélyt rendez a kör tagjai számára következő programmal: 1. »*Tarantella*« *Liszt* Ferentől, zongorán előadja *Chinorány* Iza urhölgy. 2. »*Divatok*« felolvassa *Förster* Jenő. 3. »*Leányvár*« költői elbeszélés, írta és elszavalja *Neumayer* Dezső. Külön meghívók nem lesznek szétküldve.

(Kinevezések.)

A közoktatásügyi miniszter *Günz* Gábor, paksi állami polgári fiúiskolai tanítót, a X. fizetési osztály 3-ik fokozatába rendes tanítónak nevezte ki. *Schnell* János, pécsi kir. adótisztet a muraszombati kir. adóhivatalhoz ellenőrré nevezte ki a pénzügyminiszter.

(Előmunkálati engedélyek.)

A kereskedelemügyi magyar királyi miniszter *Frank* J. és társai építési vállalkozói cégnek és *Hermann* Gyula mérnöknek, a körös-belovári helyi érdekű vasut Belovár állomásából kiágazólag a lonjavölgyi helyi érdekű vasut

Boldog akarok lenni. Önön mulik ez édes Irma. Szóljon ő szintén, bizalommal.

A leány nem tudott szólni. Könyei nem engedték.

Baán elértette a leány hallgatását. Boldoggá tette ez a néma vallomás, de azért magától a leánytól akarta hallani a választ.

— Szóljon Irma. Legyen bizalommal hozzám. Talán megérdemlem. A leány letörölte könnyeit s aztán halk, suttogó hangon beszélt.

— Nem tudom, mit mondjak. Hisz oly váratlanul jött az egész. Meg hát ha meggondolom, hogy ön a gazdag, sokaktól irigyelt Baán engem szeret, az egyszerű s szegény kasznár leányt, szinte hihetetlen . . .

Baán szinte boszusan szólt közbe.

— Ne philosopháljon! majd szeliden, mint egy biztatólag folytatta:

— Ne eszt kérdezze, — a szívével válaszoljon. Nem kérek én gazdagságot, fényt. Nekem boldogság, szeretet kell. Nem a kasznár leányt látom önben, hanem az én boldogságomat, mindenemet. Azért ha szeret, inkább mondja meg egyszerűen, nyiltan.

De most már a leány nem felelt, nem engedték a könnyei. Csak türte, hogy a férfit átkarolja, csókolja.

S nagy sokára suttogta, — szeretlek, . . . nagyon szeretlek . . .

A hold is előbukkant a fák között. Halvány világosságot árasztott a kertben és ép-

Valami titkos, édes sejtelem szállta meg a lelkét, a mig Baán beszélt; valami különös melegség volt a férfi szavában, s a leánynak ez jól esett.

Azt is kiérezte a szavából, hogy valami bántja ezt az embert, valami nyomja a lelkét. Meg is kérdezte.

— Ön úgy beszél, mintha már tudja Isten, milyen sokat szenvedett volna. Pedig ezt nem hiszem. Ön fiatal, gazdag. Nyitva az egész világ ön előtt.

Baán szavába vágott.

— Csak a világot ne említse. Mit nekem az egész világ, ha nem találom meg azt, amit keresek. Kerestem a világban a boldogságot. Hiába kerestem. Végre megundorodtam tőle s egy csalódással gazdagabban, lelkemben egy keserű fájdalommal visszavonultam a világtól ide az én világomba. El is feledtem a multból mindent. De azért érzem, hogy valamim hiányzik. Olyan üres az életem. Hiányzik az, a mit kerestem a világban, — a boldogság. Azt hittem, nem is fogom megtalálni soha. Hisz oly szűkkörű, kicsiny ez a világ, hol most élek.

— Már-már lemondtam a boldogságról. Azt hittem, úgy is hiába keresem. De csalódtam, és pedig ezuttal kellemesen csalódtam. Megtaláltam azt, amit kerestem. Megtaláltam azt, amiért érdemes élni.

— Az én kis világom, ez a külön világ meghozta számomra azt, amit nem találtam meg az emberek nagy tömegében.

Banovajáruga állomásig s ezen fővonalból szárnyvonalként Klokocevacnál kiágazólag a **barcs-pakráci vasut** Koncanicsa-Zdenci állomásig, továbbá a szentlőrinc—szlatina—nasiczi helyi érdekű vasut Sellye állomásától a tervezett pécs—dolnjimiholjáci helyi érdekű vasut Siklós állomásáig és innét a magyar kir. állam vasutak Baranyavár-Monostor állomásáig vezetendő helyi érdekű gőzmozdonyu vasutvonal és a kiadott előmunkálati engedélyek érvényét a lejáratától számítandó további egy év tartamára meghosszabbította.

— **(Tolnamegye a diákasztalnak.)** Tolnavármegye az egyetemi Menza akadémika részére 300 frt segélyösszeget szavazott, de azzal a kikötéssel, hogy ez összegnek csak a kamatai fordíthatók a Diákasztal céljaira.

— **(Halálozások.)** Sey László, kir. tanácsos, nyugalmazott megyei árvászéki elnököt súlyos csapás érte. Neje, szül. Horváth Antónia urnő, az éjjel meghalt. A halálozásról a következő gyászjelentést vettük: Alulírottak mély fájdalomtól megtört szívvel jelentik a felejtetlen hitves, anya, nagyanya és dédanya nagyseiei Sey Lászlóné, szül. Horváth Antónia urnőnek folyó évi december hó 14-én reggeli 1 órakor, hosszas szenvedés és a halotti szentségek ájtatos felvétele után élete 77. és boldog házassága 50. évében történt gyászos elhunytát. A megboldogultnak hült tetemei folyó hó 16-án délután 3 órakor fognak Mária-utca 15. sz. alatti házban a róm. kath. szerzetes szerint beszenteltetni és onnan a budaj külvárosi sirkertben az örök nyugalomra elhelyeztetni. Az engesztelő gyázmise csütörtökön, folyó hó 16-án reggeli 9 órakor fog a belvárosi plébánia templomban a Mindenhatónak bemutatni. Pécsen, 1897. december 14-én. Áldás és béke poraira! Nagyseiei Sey László kir. tanácsos, ny. árvászéki elnök mint férj. Özv. Pilicár Jánosné szül. Horváth Friderika mint nővér. nagyseiei Sey Octávia férj. Fesztl Rajmárné, nagyseiei Sey Leopoldina férj. Kirchner Hermanné, mint gyermekek. Aidinger János kir. tan. orsz. képviselő, Fesztl Rajmár m. kir. honvéd százados, Kirchner Hermann m. pen odasütött arra a boldog párra ott az ákácfa alatt.

Már későre járt az idő, de a fiatalok nem vették észre. Tán reggelig ott maradtak volna, ha a kasznárné utol nem éri őket.

Ejnye már alig akadtam rátok édes lányom. Nő persze, fiatalok vagytok, jó lábatok van. De már itt az ideje, hogy bemenjünk!

Haza mentek. Mikor elváltak, Baán odasugta Irmának.

— Ne szóljon a történekről senkinek. Magam akarok előállni vele — majd holnap. Jó éjt . . .

Mikor Baán szobájába ért, kitérte az ablakot s úgy bámult egy ideig a semmiségbe. Szinte nehéz volt neki elviselni ezt az új, nagy boldogságot. Mámoros volt tőle.

Odament az íróasztala elé. Tekintete egy arcképre esett. Egy szép leány képe volt ez.

Baán nézte nyugadtan, majd kezébe vette a képet. Mosolygott is míg nézte, aztán lassan odatartotta a gyertya lángja fölé s nagy nyugalommal nézte, mint válik hamuvá az előbb még oly szép kép. Mikor már elégett, letújta az asztaláról a hamut s elővett egy másik képet — Irma képe volt. — Ezt helyezte oda, annak a másikkal a helyére.

S még ezt a képet nézte, úgy érezte, hogy mégis csak szép az élet, szép még a hervadás is, ha utánna újra jó a virágfakadás.

Göndör Sándor.

kir. honvéd alezredes, mint vők. Aidinger Riza férj. Csetke Béláné és fia Kálmánka, Fesztl Carla mint unoka, illetve dédunoka. — **Schedivy** Ferenc, életének 59-ik évében, ma délután meghalt. Temetése csütörtökön délután 4 órakor lesz a nagy-Flórián-utca 1. számú házból a budaikülvárosi temetőbe. Az engesztelő misét f. hó 17-én tartják lelkiüvéért a belvárosi plébánia templomban.

— **(Elgázolt asszony.)** Tojással tele kosárral és tejes kannával megrakodva jött be ma reggel a városba **Brunner** Andrásné, árpádi lakosnő. A hogy bent járt a Majláth-tér körül, úgy reggel 7 óra tájban, az Irgalmasok utcája és a citrom-utca sarkán egyszerre csak elütötte egy tejeskocsi, amely elé fogva volt lovat vad sebességgel hajtotta a bakon ülő fiatal legény. Az asszony sikoltva terült el a földön, mellette tejes rántotta képződött a széttört tojásokból és a kiömlött kanna tejből, a kocsis pedig felállt az ülésből és úgy hajtotta örült vágatásban a lovat, hogy elmenekülhessen a kérdőrevonás elől. A sarki rendőr azonban felismerte, hogy **Schneider** András, kiskozári bérlő kocsis és utána futván, utcáról-utcára üldözte. Végre mégis elmenekült a vágató kocsival a gondatlan kocsis, akit azonban gondatlanságáért azért majd kérdőre fognak vonni. Az elgázolt asszony — szerencsére — a nagy ijedtségen kívül csak könnyebb sérüléseket szenvedett, de bár egyik ujját nem bírta mozdítani a fájdalomtól, mégsem a saját kárával törődött, hanem amiatt sópánkodott, hogy milyen kár érte!

— **(Személyzet szaporítás a postánál és távirvánál.)** A folyton fokozódó postai forgalom szükségessé teszi a posta- és táviró személyzetének tömeges szaporítását. A kereskedelmi miniszter el is határozta már a személyzet szaporítását, a mely az egyes rangfokok szerint a következő lesz: Tanácsos 1. titkár és főmérnök 6, segédtitkár, mérnök és műszerész 5, főfelügyelő, számtanácsos és országos pénztári ellenőr 25, főtiszt, számvizsgáló és pénztári ellenőr 40, tiszt és számlaellenőr 32, segédellenőr 30, kezelőnő, 20, távbeszélő kezelőnő 12, altiszt 60, szolgáló 158. Vagyis összesen 389 emberrel szaporítják a posta- és távirászemélyzetet.

— **(Simli Mariska mint határőr.)** Az excentrikus vállalkozásairól nem kis hírnévre vergődött **Simli** Mariska, ki legujabban a fiumei határ őrévé akart felcsapni. »Quarnerói Ellenőr« cím alatt pártatlan Kritisikai szemlélet indít meg, mint azt a hozzánk is beküldött előfizetési felhívás hírül adja. Az új lap a »magyar-olasz-osztrák-horvát tengervidék« művelődési és szépirodalmi hetilapja lesz. Megjelenik minden szerdán és szombaton, két iven, azaz nyolc oldalon, folióalakban, hirdetési mellékklappal, magyar, olasz, német és horvát nyelven. **Simli** Mariska Budapestről szerkeszti és adja ki, a szerkesztőség pedig Abbaziában (no, nem Pécsen) a Villa Olgában I.—6. szám alatt lesz. Nyugodtan alhatik hát Bánffy Fiume miatt; Szapáry Laci gról és **Simli** Mariska kisasszony meg fogják védeni a Quarnerót nekünk!

— **(A hol a tanítókat nem fizetik.)** Szegzárdról írja tudósítónk: A községi iparostanonc-iskolánál alkalmazott tanítók már tizenegy hónap óta nem kaptak fizetést, da-

cára, hogy a közigazgatási bizottság elrendelte illetményeik folyósítását. Tehát a szegzárdi tanítók esete oda módosítja a közmondást, hogy: kevés de — bizonytalan.

— **(Adóügyek.)** Baranyamegye területén a lefolyt november hóban egyenes adók címén összesen 309.770 frt 52 kr, vagyis 39.289 frt 26 krral kevesebb folyt be, mint a múlt év hason időszakában. A fogyasztási adók biztosítása iránti intézkedések megyszerte megtörténtek. A jövő évi fogyasztási adójövedelem 5500 frttal csökken. A múlt évben 16 községben kellett a fogyasztási adókat ráutalás folytán biztosítani, minthogy bérlő egyáltalában nem akadt; az idén csak 13-ban. Ezek közül 9 község sokalván a reája kirótt összegeket, felebbezett. Ezekkel a felebbezésekkel telt el azután sok idő. Felolvasták a tavalyi állapotokról szóló jegyzékeket, a pénzügyigazgatóság puhatalozásait, a községek jajveszékéleseit s aztán a bizottság a következőleg állapította meg végérvényesen a felebbező községek évi fogyasztási adóösszegét, amely vonatkozik a bor, hus, cukor, sör és szesz fogyasztásra: **Páprád** község a folyó évre fizetett 500 frt 18 krt, a pénzügyigazgató ezt az összeget a jövő évre 853 frtra proponálta, amit a bizottság is sokallott egy 107 lakosból álló nyomorult községre. Elhatározták, hogy a legutóbbi 3 évi átlag alapján fizesse meg a fogyasztási adókat. **Mágo cs** községnek az idén 4634 frt 26 kr. volt a fogyasztási adója, ezt jövőre 600 frttal megemelik. Egyben **Bach** János jegyző ellen, aki felebbezésében sértő kifejezéseket használt a fináncok ellen, dorgálás mondatott ki. **Herceg-Márok** fogyasztási adója 530 frt 20 krról 462 frtra szállítottat le; **Rác-Petre** község 1064 frt 74 kr, **Kassa** község 507 frt 97 kr, **Devecser** 255 frt 09 kr, **Kisfalud** 1691 frt 36 kr, **Bodolya** 1207 frttal rovatott meg a jövő évre fogyasztási adók címén.

— **(Razzia.)** Az éjjel rendőrségünk razziaát tartott, a mely alkalommal azonban csak négy hely és foglalkozás nélküli csavargót állítottak **Trixler** Aladár, ügyeletes rendőrbiztos elé. A letartóztatottakat majd illetőségi helyükre fogják toloncolni, hogy így is kevesbedjék azok száma, kik a köz és vagyonbiztonságot veszélyeztethetik.

— **(A házaspár titka.)** Megirtuk a napokban, hogy a csendőrség Nagykanizsa vidékén elfogta **Sárközi** Józsefet, a ki számos lopást és rablást követett el. **Sárközi**, mint most a vizsgálat kiderítette, **Szarvas** József név alatt telepedett le Nagykanizsán, a feleségével, **Kolompár Sulugya** Annával és ott valami tisztességes foglalkozás után nézett. Kapott volna is, de már ekkor éppen figyelni kezdte a csendőrség és több gyanus körülmény felfedezése után, kérdőre vonta a titokzatos házaspárt. Ekkor derült ki aztán, hogy **Szarvas** József tulajdonképpen a körözött **Sárközi** József, a kit erre feleségével együtt bekísértek az ügyészhez, hol most folyik ellenük a további vizsgálat.

— **(A pécsi osodagyerek körüton.)** **Frankl** Móric, a híres fejszámoló, most körutat tesz az országban s mindentütt feltűnést kelt most is, mikor már csodagyerekből meglelt emberré fejlődött, az ő ritka számoló tehetségével. A legkomplicáltabb számbeli műveleteket oldja meg egy-egy pillanat

alatt. Eddigi körútjában például kapott ilyen feladványokat: 8983×3796 s neki semmi sem volt kimondani az eredményt, hogy az 34 millió, 99 ezer, 468. Vagy: $11359392 : 2976$ -tal. Ő rögtön készen volt a hányadossal, hogy az: 3817. De ez a számolás körében még csekélységnek mondható p. o. ahhoz, hogy hogy 388538925573 nak mennyi a köb gyöke; egy perc s készen volt a felelettel, hogy az: 7297. stb. stb. Megkérdezte, hogy milyen módon végzi a műveleteket agyában, erre feleletet adni képtelen volt. Azt mondja, hogy neki a számadások semmi erejébe sem kerülnek, habár ujjainak és arcvonásainak vibrálásából látja is a néző, a csodaszámoló agyának nem közönséges működését.

— **(Uj betegápolási törvény.)** A belügyminiszteriumban most az új betegápolási törvény tervezetén dolgoznak. A tervezetben az az elv van lefektetve, hogy a szegénysorsu magyar állampolgárnak betegápolási költségeit az állam fizesse s e célból a törvényhatósági betegápolási alapok egyesítésével, azok helyébe egy országos betegápolási alap létesíttessék. Az országos alap létesítésére azonkívül az egyenes állami adók után egységes betegápolási pótdadót is fognak kivetni.

— **(Szerencsétlen flótások.)** A pécsváradi uradalmi tisztartónak, Gállik Kálmánnak udvarába szerdán éjjel be akartak törni. Feszegették a nagy kaput, de mielőtt betörték volna, a tisztartó észrevette őket és elriasztotta. A szomszédban Tisztl Ferencnél

már sikerült betörniök s innen négy birkát el is hajtottak. Azonban a szerencsétlen flótásoknak ebben sem kedvezett továbbra a szerencse, mert nem volt bátorságuk a birkákat maguknál tartani s azokat a szilági határban szabadon bocsátották. Ott találták meg őket. Visszavitték a gazdájukhoz s így kára annak sincsen.

— **(A legközelebbi theauzsonna.)** A pécsi jótékony nőegylet legközelebbi theauzsonnáját — mivel jövő vasárnap a Kath. Kör tart felolvasó-estélyt — folyó hó 26-án, karácsony másnapján tartja meg.

— **(Pályázat.)** A pécsi kir. adóhivatalnál egy adótisztai állás van üresedésben. Pályázati kérvények 2 hét alatt adandók be a pécsi pénzügyigazgatóságnak.

— **(Misi ur kalandja.)** Misi urfi már túlesett az iskola padokban kiállani szokott drukkok legnagyobb részén, de még van hátra egypár hónap s jaj de milyen nehéz azt végig várni! Mert már egy olyan ifjunak, ki a tánciskolában a négyesek rendezésébe is beleszól, s csak úgy diskurál a leányokkal, mintha fel sem venné őket: milyen megalázó dolog az, ha ki kell venni a vigan füstölő cigart szájából s eldugni a kabátujjba, mikor valamelyik tanárja közeledik. Mennyi szekaturát is kell kiállani manapság egy önértetes ifjunak, míg az érettségi bizonyítványt zsebébe rejtheti! Hanem azért vannak az életnek kedélyes pillanatai és eseményei is. Mikor a nap leszáll és felgyulnak a villamos lámpák, Misi ur kalandra indul. — Orrát ingerli a női

ruhából kiáradó parfüm illat, a ragyogó szemek feltüzelik bátorságát és a sikkesen emelt szoknya alól kicsillanó lakktopánokra oly vágyóan tapad szeme, mint mikor a lelkét akarja kiolvasni a padon maga elé helyezett könyvből. — S a mint el-elbámul, mintegy megrészegedett botlik bele egy kis leányba, vagy menyecskebe, mit tudja ő, hogy leánye még az, vagy asszony már, csak annyit lát, hogy a legujabb divatu kalap alól aranyként ragyognak ki a szőke fürtök s a discréten bő köpeny olyan édes, mámorító illatot terjeszt, a melyet még a tánciskolában sem lehet érezni. Alig tud kinyögni egy lassu „pardon“-t, de azért megfordul s mikor a bűvös alak kacagva néz bámuló arcába és megbocsátólag biccent fejével, összeszedi minden bátorságát és követni kezdi. De csak pár lépést mehet, mert egyik közeli kapu előtt megáll az ő bűbajos ismeretlenje s leszedve magáról kalapot, gallért, ott áll előtte az ő tánciskolabeli II-ik négyes táncosnőjének, Micikének a — szobalánya, ki az esti korzóról a tánciskolába menő urnőcskéjének egy meleg sált vitt s hazahozta kalapját és köpenyét; de nem tudta legyőzni hiúságát s felcicomázta magát velük, eként ejtvén csalódásba Misi urat, mindjárt első kalandja alkalmával.

— **(Macska a krinolin alatt.)** Mulatságos esetet említ föl Hohenlohe-Ingelfingen herceg följegyzései között. 1850. május havában nagy ünnepély volt a porosz udvarnál, mert Sarolta hercegnő, a király unokahuga ment az oltár elé a meiningeni örökös herceggel. Az udvari kápolnában nem fértek

— Ha te meg reggel láttad volna, magad is azt mondanád, hogy nem boldog — mondta miss Stanhope titokzatosan. Egy reggelen séta közben fáradtan ültem egy mohos köre pihenni. Lépteket hallottam s föltekintve Duncant láttam közeledni. Magam sem tudom, mi izgattott engem, hogy elbujjak, de úgy tettem s egy magas fa mögé bujtam el a patak partján.

— No kis galambom — mondta Enid vidoran — ez pompás. Ki hitte volna, hogy a büszke miss Stanhope fa mögé bujva lesi meg a szép Field Duncant?

— Ne légy feltékeny Enid, mert a legérdekesebbet nem mondom el.

— Az kegyetlenség volna tőled — felelte Enid, a ki minden iránt tudott érdeklődni, ami kissé titokzatos volt. Ugyan kérlek, beszéld el mégis.

— Nos hát — folytatta a miss halkabb hangon — mikor már egészen közel volt, leugrott a lováról s egy csomó virágot és galyat tépett.

— De miért tette ezt?

— Miért? Hát csak az ajkához szoritotta őket, mialatt szenvedélyes, szerelmes szavakat mondott. Egy pillanatig felém fordult az arcával és akkor könyeket láttam a szemeiben uszkálni. Olyan reménytelen kifejezés ült az arcán, mintha a halálos ítéletét várná ahelyett, hogy a Stanton-örökösöt az oltárhoz vezetné. Meglehet, hogy Duncan életében valami szerelmi regény játszódtott le, amelyről nem tud a világ — vélte miss.

— Így gondolom magam is — válaszolta Enid.

— Nem hinném — felelte miss Stanhope. Nem szeretném, ha Stanton Léna lenne a vetélytársnőm. Sokszor gondoltam már magamban, mikor őt Duncan tár-

hiába igyekezett azon, hogy e férfi szerelmét megnyerhesse Szépsége, műveltsége és kacérsága mit sem ért.

— Talán az az egyszerű leányka a felénk és tartózkodó magatartásával kedvesebb volna, mint én? — kérdezte önmagától.

Nem is tudta elképzelni, hogy ő, akit a többi férfiak és az asszonyok mindig a szépség királynőjének neveztek, ha valamit akar, hát mért nem érheti el.

Ugy tűnt föl előtte, mint a sors irigysége, hogy ő, akinek mindene van, szépsége és vagyona — s csak ezt az egyet kívánta, de az nem történt meg. Annak a férfinek a szerelmét, aki megkérte a kezét, nem tudta megnyerni. Hát csakugyan lehetséges az, hogy ne szeresse őt.

Azt mondogatta magában, hogy bátran és kiertartóan vár mindaddig, amíg az ő nagy szerelme viszonzásra nem talál.

— Ne találjon engem sohasem elmélyedve, vagy unatkozva — gondolta — gondosan elrejttem a boszankodás és bánkodás nyomát is előtte.

Minden lehető el akart követni, hogy szórakoztassa Duncant és fogékonytá tegye a szerelemre, hogy a viszonyszerelmét elnyerhesse:

A csillagos estét nézte, míg a csillagocskák behunyták a szemeiket, azután a párnák közé rejtette az arcát, s nyugtalan álomba merült. Maga előtt látta imbolyogni a szép lányos arcot, a gyöngéd teremtés aztán letérdelt előtte és a karjait könyörgően terjesztve így zokogott:

— Ne vegye el őt tőlem, ő az én világom, s én szeretem őt.

Léna álmában az irigységtől majdnem megpukkadt, hanykolódott egész éjjel ide-oda az ágyában.

el és a legnagyobb része a termekben várta, míg a násznép előttük elvonul. Közvetlen a kápolna előtt a leányok álltak föl. Kívül nagyon szép idő volt és a termekben tikkasztó hőség uralkodott és a kertre nyíló ajtókat kitárták. Egyszerre csak egy hatalmas fekete kandur ugrott be a kertből abba a terembe, a hol a fiatal hölgyek álltak, játszani kezdett a hosszú uszályokkal és hol az egyik hol a másik hölgy szoknyája alá került. A bő krinolinok alatt a macska kedvező búvóhelyeket talált és amikor üldözni kezdtek, nem hogy kifelé menekült volna, hanem éppen odavette magát, a hol a hölgyek legsűrűbben álltak. A hölgyek kiáltozni kezdtek és már-már megzavarták a szertartást, a kápolna nagy szárnyasajtánál pedig sűrű tömeg állt és úgy azt betenni nem sikerült. A megkergetett macska végre a kápolnába futott, egy pillanatra a lelkész és a fiatal pár közé telepedett, végre pedig az oltárkendő alá bujt. Amikor pedig a szertartás véget ért és a násznép ünnepélyes menetben kifelé indult, a kandur is követte. Így újra a menethez csatlakozó fiatal lányok közé került és az előbbi lármás jelenet megisméltődött. Végre farkánál fogva rántották elő a hivatalos vendéget az egyik krinolin alól és az ablakon kilóditották.

Művészet, irodalom.

● **A Trilbyket** tegnap este megint szép ház nézte végig. Hiába *Feld* Matyi praktikusabb szerző a »Bibliás ember« szerzőjénél; ő tudja, mi való a mai közönségnek, a mely a színházba azért megy, hogy mulasson. Ámbátor a »Trilbyk« erőltetett komikumában nincs valami sok természetes derűtséget keltő, mégis a publikum — jó ismeréseit a legképtelenebb helyzetben látván — nevet ezeknek, a mint tegnap este is sokat kacagott *Borbélynak*, *Andorfynak* *Benkő* Jolánnak és meg-

tapsolta *Andorfynéval* élükön az öt Lorisson-nővért. Reméljük azonban, hogy már harmadszor nem találkozunk ezzel a fércelmény-nyel a műsoron, legfeljebb — félhelyáras előadásban. (→)

○ **Mulató gentry** cím alatt adott ki egy elbeszéléskötetet *Gottier* Lajos, a fővárosi fiatalabb írónemzedék egyik ügyestollu tagja. A kötetben tizenhat elbeszélés foglaltatik, mindegyik élénken, kerekdeden, minden hosszadalmasság nélkül van megírva s hí tükkrét képezik a magyar dzsentri életének, melyet a szerző — úgy látszik — igen jól ismer s belőle a legérdekesebb vonásokat veszi tollára s rajzolja meg egy-egy történetben az olvasó előtt. »Boldizsár bácsi milliói« típusa eme történeteknek s melléje jellemző históriákként csatlakoznak az »Ella hozománya«, a »Tuzsly leányok«, az »Arany borju«, »Második feleség« és a »Hozomány nélkül« című elbeszélések is. »A diva legjobb szerepe« című elbeszélés már inkább komorhangú, valamint a »Nővérek« is. Igen szép a »Hamupipóke« és az »Agglegény-álmom«, valamint az »Őszi napsugár« is. »Csoródy Kata«, »Kolibri kisasszony« és »Éva házassága« érdekesítő meseszövevényekkel, a »Második feleség«, a »Megbizatás« és »Téli regge« pedig hangulattestésükkel tűnnek ki. A ki egypár kellemes órát akar divatos spiritizmustal és idegességgel foglalkozó irodalmi művek elolvasása után eltölteni, az szerezzze meg *Gottier* Lajos könyvét, mely Budapesten *Révai* Leo könyvkereskedésében jelent meg s a szerzőnél (Budapest, VI. Nagy János-utca 1/B. földszint 5.) kapható 1 frt 20 krért.

Törvényszék.

§ **Két ur szolgálja.** *Fantag* István, monyoródi kőbányamunkás, *Hirschfeld* Adolf, szederkényi kereskedő szolgálatából, nyolc évi szolgálat után átlépett *Kohn* Sándor szolgálatába. *Hirschfeld* ezért megnehezelt rá és fiával, *Hirschfeld* Izidorról levelet íratott *Kohnnak*, a melyben figyelmeztette, hogy vigyázzon *Fantagra*, mert az nem tisztakezü. E levelet *Kohn* megmutatta *Fantagnak*, a ki áthivatta *Hirschfeldet* az új gazdához és ott kérdőre vonta a levél miatt. *Hirschfeld* azonban magyarázat helyett botjával végigütött *Fantagon*, a ki erre egy vasrudat kapott fel és azzal üzőbe vette volt gazdáját és visszaadta neki kama-tostul az ütlegeket. *Hirschfeld* ezért súlyos testisértés miatt feljelentette *Fantagot*; ez pedig őt könnyű testisértésért, *Hirschfeld* Izidort pedig becsületsértésért. Egy végtárgyalást már régebben tartott a pécsi kir. törvényszék ez ügyben, a mikor is pótvizsgálatot rendelt el a pécsi kir. tábla, *Fantag* sérüléseinek konstata-lása végett. A pótvizsgálat befejeztetvén, tegnap délután tartatott meg az új végtárgyalás és a kir. törvényszék, *Stein* Henrik dr., másod és harmadrendű vádlott védőjének meghallgatása után, *Hirschfeld* Adolfot könnyű testi-sértésért nyolc napi fogházra és 5 frt pénz-büntetésre, *Hirschfeld* Izidort pedig becsületsértésért 10 forint pénzbüntetésre ítélte. Az ítéletben a jelenleg katonáskodó *Fantag* István, elsőrendű vádlott védője, *Simonffy* János megnyugodott, *Stein* Henrik dr. védő és az elítéltek pedig felebbeztek.

§ **Szódavizes panama.** A tegnapi nap folyamán a pécsi kir. törvényszék büntető vég-tárgyalási termében ismerős arcokat, városunk

— Hát örökkön örökké üldözni fog engem a Meadows Madge arca? — kiáltott türelmetlenül. Hogyan tudhattam volna én, hogy ő meg fog halni? Én nem akartam mást, csak hogy *Dalrymple* Vincent megszöktesse őt a nevelőintézetből, hogy *Duncan* a kedvesének tartsa és hozzám jöjjön vigasztalást keresni. Nem is akarok többé reá gondolni. Nem vagyok az, aki a föltett céljáról le tudna mondani. Legyen bármi is, *Duncan* szerelmét meg kell nyernem.

Léna a fal felé fordította az arcát, hogy tovább álmodjék *Meadows* Madgeről.

Nem sejtette, hogy ezt az éjszakát *Duncan* is álmatlanul töltötte és folyton a multakra gondolt.

Végül forró imát küldött az egek urához, hogy méltatlan gondolat ne férközzék hozzá. Erre aztán nyugodtan elszendergett, mivel azt hitte, hogy a legnehezebben tulesett.

Meglehetősen gyorsan teltek el a napok a *Stanton*-kastélyban, ahol mindig szórakozott néhány vendég, akiknek a mulattatásáról kellett gondoskodni. *Duncan* az öregek és fiatalok egyaránt szerették, de azt senki sem tudta róla, hogy tört szívvel hányódik a világon.

Egy reggelen egyedül állott Léna a vadszöllővel befuttatott terrazonon és *Duncanra* várt, aki kilovagolt egy tüzes új lovon, amelyet ki kellett próbálni. Látta, hogy a kevéssé árnyas cserfákkal beültetett uton jön. Ennek tulajdonképpen nem volt jelentősége, mégis a keserű irigység férközött a szívébe, mikor arra gondolt, hogy a kis gunyhó előtt kell elhaladnia. Vajjon megáll-e ott? — nem tudta.

— Mennyire szeretem és milyen balga vagyok — mondta nyugtalanul. Nincs vetélytársnőm, mégis a pusztá gondolatára is féltékeny vagyok, hogy ne lehessen másé, csak az enyém. Nem tudom elképzelni, mint lehessen az, hogy az emberek a szerelmet megvetik és ostobaságnak tartják, mikor ez a legerősebbje az emberi szenvedélyeknek.

Hallotta az embereket, hogy a készülöben levő házasságáról azt mondták, hogy kitünő parthie *Duncan*, aki *Skóciának* egyik leggazdagabb földbirtokosa. Nevetett; szerelemből lesz a felesége, nem bánja, legyen gazdag vagy szegény.

Háta mögött lépteket hallott és boldog gyermek-kacajt.

— Nem maradhatok magamra öt percig sem — mondta gyorsan elbujva a spanyolfal mögé, amíg a többiek elvonultak. Nem kíváncsiskodott miss *Stanhope* és *Bertinger* *Enid* társalgására.

Természetesen mindenki szabadon kimondja a nézetét — mondta *Enid* sötét hajfürtjeit hátrasimitva. Magam részéről pedig azt hiszem, hogy a legkevésbé sem érdeklődik iránta.

— Különös ez az egész dolog — felelte *Stanhope*. Mindenki világosan láthatja, hogy ez a szerelem csak egyoldalú.

— Igen — folytatta *Enid* nevetve. Megfigyeltem már őket, mikor együtt vannak? Léna az arcát mindig *Duncan* felé fordítja, aki a fején keresztül a távolba tekint, mintha ott látna valamit, ami jobban érdekli, mint a menyasszonya arca. Ez éppen nem mutatja, hogy szerelmes vagy boldog vőlegény volna.

elsőrangú vendéglőseit láttuk a hallgatóság padsoraiban úgy egész délelőtt, mint a délután nagy részén. És csodálkozva gondoltuk, hogy nini a Skrobay, meg a Dollinger is felcsapott végtárgyaláshallgató közönségnek. S csak a délután folyamán tudtuk meg, hogy tulajdonképpen muszájból tanusitanak ilyen nagy érdeklődést vendéglőseink a végtárgyalások iránt, mert várják, hogy mikor kerül már arra az ügyre a sor, a melyikben ők is meg vannak idézve. S mert a többi végtárgyalás egész délután négy óráig lefoglalta a bíróságot, így hát ők az egész napot ott töltötték a hallgatóság között. Délután négy órakor aztán végre rákerült a sor, hogy az elnök *Varga Nagy István*, táblai bírósági elnök, kijelenthesse:

— Tárgyalatni fog, tekintetes királyi törvényszék, sikkasztással és hűtlen kezeléssel vádolt Frank József elleni ügy!

Erre *Flóris Endre dr.*, a ki a napot az ügyvédek asztala mellett húzta ki, egy intéssel a bíróság elé hívta a hallgatóság köréből vendéglőseinket és kezdetét vette a végtárgyalás.

A pécsi vendéglősök szikvizgyár-szövetkezete a gyárba üzletvezetőül *Frank József*, pécsi születésű, 29 éves, nős és gyermekes mechanikust alkalmazta. Adtak neki havonként 70 frt fizetést, szabad lakást, fűtést és világítást, kikötötték azonban, hogy a gyár érdekeit szíven hordja, korcsmás, erkölcsstelen életet ne éljen s ha három havi felmondás után ki is lép állásából, Pécsen hasonló üzletbe nem kezdhet.

Frank a meglehetősen elegáns fizetés birtokában s annak tudatában, hogy szakmájában való jártasságát mennyire becsülik, csakhamar ur lett a gyárban. Ő volt ott minden s nem ismert maga felett se felügyelő bizottságot, se igazgatóságot. De azért biztak benne, sőt az ideiglenes részvénytulajdonosok beszédével is megbizták. Ily módon kilencven forintot vett fel s mikor azzal elszámolni mindig késett, *Bózsa József* alelnök kérdőre vonta, hogy hova tette a pénzt. Frank — a ki tudta, hogy *Bózsa* a legnagyobb jóakarója s már egy ízben 50 frt kölcsönrel ki is segítette — bevallotta, hogy a pénzt elköltötte. *Bózsa* erre rögtön 90 forintot adott neki és Frank kifizette a 90 forintot beszédett pénzt *Skrobay István* pénztárosnak. Ez 1895. november 22-én történt s bizonyítja a *Bózsa* kezében levő ugyanekkor irt kötelezvény és a *Skrobay* által ugyane nap kiállított nyugta.

Frank azonban ekkor még megmaradt állásában. Csak mikor *Ulákovics János* és *Saági János*, gyári alkalmazottak feljelentették, hogy a gyárból szódavizet és gazeuset vitel ismerős mulatóhelyeire és ottani adósságait ezzel fizeti, akkor mondtak fel neki és közös megegyezés után elbocsájtották.

De hát Frank nem húzta meg magát, hanem pert indított a szövetkezet ellen, a mit azonban elvesztett. És ekkor a szövetkezet is feljelentette őt sikkasztás és hűtlen kezelés miatt.

A tegnapi végtárgyaláson a szövetkezetet *Dollinger András* elnök, illetve *Flóris Endre dr.* mint jogi képviselő képviselte. A végtárgyalás során vádlott beismerte, hogy első ízben 20 frt, másodikban 30 frt kölcsönt kért *Bózsa József* alelnöktől, de azért, hogy új találmányát, egy vizvezetési csapot, szabadalmaztasson. Ilyen kölcsönkép kapta a 90 frtot is, — így hát a sikkasztást tagadta. Szó volt még

itt 3 frt ipartestületi járulék elsikkasztásáról is, mely összegről vádlott azt állította, hogy ezt ő *Skrobay István* pénztárostól fáradsága fejében jutalmul kérte s az meg is ígérte, hogy az igazgatóság ülésén közbe is jár érte.

Rákosi Imre dr. kir. alügyész a sikkasztás vádját el is ejtette a vádlottal szemben, mert a 3 frtra vonatkozólag az elszámolás a pénztáros és vádlott közötti ügynek derült ki, a 90 frt elsikkasztásáról pedig csak 1896. szeptember 22-én tett a szövetkezet feljelentést, pedig már az eset megtörténtekor tudomása volt róla, tehát itt a vádolási jog elévült.

Flóris Endre dr. azonban fenntartotta a vádat s kérte a vádlott megbüntetését a sikkasztásért is.

A hűtlen kezelésre vonatkozólag kiderült, hogy a vádlott egy ismerősének ajándékba küldött egy láda szódavizet és gazeuset, azonkívül két nyilvános házban adósságait szintén ilykép fizette.

Közderűtséget keltett, mikor ez eljárását a vádlott a következőkép akarta igazolni:

— Az üzlet gyártmányait terjeszteni kellett. Azért jártam hát mulatni, hogy vendégeket vigyek magammal és megrendeléseket szerezzek!

A közvádoló a hűtlen kezelés miatt kérvén megbüntetni vádlottat, a kir. törvényszék este háromnegyed hét órakor hirdette ki az ítéletet, mely szerint *Frank Józsefet* a sikkasztás vádjá alól — elévülés miatt — felmentette, de elítélte a btkv. 361. §-ába ütköző s a 363. § szerint, de a 91. § alkalmazásával vétségé minősülő hűtlen kezelés miatt két heti fogházra és egyévi hivatalvesztésre.

Az ítélet ellen a közvádoló súlyosbítás végett, a szövetkezet képviselője a felmentés miatt, az elítélt pedig enyhítésért felebbezett.

Közgazdaság.

□ **Közgazdasági tudósítás.** Kaposvárról vesszük a hírt, hogy ott a kövér sertés ára jól leszallt pár hét óta, dacára a még folytonosan uralkodó sertésvésznek. Azt a nehézségű sertést, mely pár hóval ezelőtt 50 frt volt, most meg lehet venni 35—38 frtért. Hihetőleg a teletelés és téli hizlalásra kevés már az árpa és kukorica, aztán drága is. Pápa és Győr vidékéről is érkeznek gyakran kereskedők, kik falka számra veszik a sertéseket s lemenni még Barcsra és vidékére is. Bent Kaposvárott olyan drága a napszám, hogy alig lehet megfizetni. Ugy a város, mint a közeli falvak munkásai, kik eddig téli munkára fel fogadhatók voltak, mind a cukorgyárban vannak elfoglalva, olyan kevés a munkakéz, hogy alig kapható; a piacon ögyelgő, alig használható koros emberek is 70—80 krt kérnek ilyen rövid napra.

Országgyűlés.

A képviselőház ülése december 14-én. (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A munkástörvény mai folytatólagos tárgyalásánál első szónok *Kalocsay Alár* cisztercita képviselő volt, aki hangsúlyozta, hogy a javas-

lat nem fogja meggátolni a szociális igazgatók működését, mert munkás népünknek hiányzik a vallásos alap.

Blaskovich Ferenc szerint a szociális bajok társadalmi öntevékenységgel, szövetkezetekkel orvosolhatók, de a kormány pártszempontból megtagadja a segélyezést a gazdasági egyesületektől.

Ágoston József dicshimnusz zeng a kormánynak honmentő javaslatáért.

Darányi miniszter hangoztatja, hogy a magyar tiszteli a vallást, de nem tűri, hogy a papok a templomban politikát csináljanak. A kormány támogatja a szövetkezeteket, de nem tűrheti, hogy azok a gazdasági célokra kapott pénzt pártpolitikára fordítsák. Élesen támadja *Simát* és kebelbarátját, *Visontait*, aki szocialista gyűléseken szónokol. Az angol törvény sokkal szigorubb az ő javaslatánál. *Sima* azoknak a szószólója, akik Budapesten cilinderben, szalonkabátban járnak, pezsgőznek, az alföldön pedig pörge kalappal gatyában izgatnak. *Visontai* sem a jóra való munkásra gondol, hanem csak azokra, kiket börtönbe szokás csukni. A kormány háziiparral, szőlőműveléssel, selyemtenyészéssel, földmunkákkal foglalkoztatja a munkásokat. A tüntetések nem fogják őt elriasztani attól, hogy tovább haladjon a megkezdett uton. (Jobbról élénk helyeslés.)

Visontai visszautasítja a miniszter támadását, *Sima* Ferenc pedig személyes kérdésben kijelenti, hogy a munkásgyűléseken is ildomosabb hang uralkodik, mint a miniszter beszédében.

Bethlen András gróf beszédében azt fejegeti, hogy sujtsuk az izgatókat, de a félrevezetett munkások büntetését enyhítsük.

Mócsy Antal elfogadja a javaslatot s támadja a szociális izgatókat. A néppárti vidékeken nincsen szocializmus, mert ott erős a vallásosság.

A tárgyalás folytatása a holnapi ülésre marad.

TÁVIRATOK.

— **Elfogott szélhámosok.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A déli vasut állomásánál elfogták *Pethő Vilmost*, aki megtévelyodott rokonának honvédtiszt egyenruháját ellopta s egyebütt is több csalást és lopást követett el. Szüleit is meglapta s ezek feljelentésére is fogták el. — A budapesti keleti pályaudvari postásikasztót, *Herzogot* is elfogták Pozsony-Szt.-Györgyön.

— **A külügyminiszter kitüntetés.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A király *Goluhovszky Agenor* gróf, külügyminiszternek a Szent-István rend nagykeresztjét adományozta. A külügyminisztert ez alkalomból számosan üdvözölték.

— **A hadi tengerészet új parancsnoka.** (A „P. F.” eredeti távirata.) A hadi tengerészet parancsnokává s a közös hadügyminiszterium haditengerészeti osztályának főnökévé a király *Spaun Herman* báró, altengernagyot nevezte ki.

Laptulajdonos Felelős szerkesztő
SZAUTTER GUSZTÁV PLEININGER FERENC
TAIZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Cziglányi Béla könyve:
NÉMET DALOK,
 műfordítások, mint szövegek,
TAIZS JÓZSEF kiadónál kapható.
 Ára 2 forint.

The Continental
Bodega Company.
 Valódi hamisítatlan
 külföldi borok

- Portbor.
- Sherry.
- Madeira.
- Marsala.
- Malaga.
- Tarragona s. a. l.

Legjobb
 bevásárlási forrása

Raktár:
 Poharankinti kimérés
Nick A. K. urnál.

Raktár:
 Berecz Károly, Reeh
 Vilmos özv., Póth
 Gábor, Benczenleit-
 ner Sándor uraknál.

Legszébb és legalkalmasabb karácsonyi ajándék.

Zálogházból kiváltott és árveréseken,
 továbbá alkalmi vétel útján beszerzett órák,
 arany- és ezüstneműek és ékszerek nálunk
 bámulatos olcsón vásárolhatók.

Aranylánczok grammja 87 kr., 12 drb.
 valódi ezüst evőeszköz 6 frt 50 kr. 6 és 12
 személyre szóló teljes ezüst evőkészletek, meny-
 asszonyi ajándékok, minden alkalomra meg-
 felelő ajándéktárgyak. Valódi gyémántgyűrűk
 7 frttól, gyémánt fülbevalók 9 frttól, arany-
 gyűrűk 2 frttól feljebb.

Minden tárgy m. kir. fémjelzéssel van
 ellátva.

Megbízható kiszolgálás.

Grünberger Armin Béla örökösei,
 Budapest, IV. Városház-tér 9. Harisbazár
 I. emelet 23.

Képes árjegyzék kívánatra ingyen.

Téli ruhák!

Az igen tisztelt

közönség figyelmébe!

Olcsó és csinos ruhák

férfiak és gyermekek részére kaphatók:

SCHMITZ SOMA

üzletében

PÉCSETT,

Király-utcza bazár épület.

Pályázati hirdetmény.

A Mohácsi Kölcsonös Segélyező-egylet megalakulása alkalmából évi
 800 frt fizetéssel rendszeresített

könyvelői állásra

pályázatot hirdet.

A pályázók, pályázati kérvényökben kimutatni kötelesek szakképzettségüket,
 ezen minőségben eddig eltöltött gyakorlatukat, nyelv ismeretüket, családi állapotuk-
 kat s azt, hogy védkötelezettségöknek eleget tettek. Előnyvel bírnak, a kik eddig
 már gyakorlaton voltak, s a kik Mohácson és vidékén divó nyelveket szóban, eset-
 leg írásban is bírnak.

A megválasztandó köteles állását 1898. évi január hó 1-én elfoglalni s
 ezt megelőzőleg készpénzben vagy ovadékképes értékpapírban évi fizetésének meg-
 felelő összeget biztosítékképp letenni; tartozik továbbá egyelőre az egylet pénz-
 tárosi teendőit is ellátni, míg az igazgatóság az üzlet fejlődéséhez képest másként
 nem intézkedik.

A pályázati kérvények Jagics József egyleti elnökre czimezve 1897.
 évi december hó 25-ig adandók be.

Kelt Mohácson, 1897. évi december hó 12-én.

Az igazgatóság.

Megérkezett Lyonból!!!

több ezer méter selyem maradék

méterenként 50, 75 és 90 krajczárért;

továbbá 300 drb. beosztott ruha;

úgyszintén a raktáron levő női kabátok, gallérok és gyermek-köppenyek

mélyen leszállított áron adatnak el

Klein Testvéreknel Pécsett,

Király-utcza 3. sz.